

VILNIAUS RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO VILNIAUS RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

2014 m. gruodžio 3 d. Nr. A27(1)-2876
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 29 str. 8 d. 2 p., Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 str. 10 d. 2 p. ir Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Vilniaus rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. Į p a r e i g o j u Ūkio skyrių ir Užsienio ryšių ir informacijos skyrių paskelbti šį įsakymą Teisės aktų registre ir Vilniaus rajono savivaldybės administracijos tinklalapyje.

3. I n f o r m u o j u , kad šis įsakymas įsigalioja kitą dieną po oficialaus paskelbimo Teisės aktų registre dienos.

Administracijos direktorė

Liucina Kotlovska

GYVŪNŲ LAIKYMO VILNIAUS RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir beprیزیūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Vilniaus rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) teritorijos gyvenamosiose vietovėse.

Taisyklės reglamentuoja visų fizinių ir juridinių asmenų (toliau – Asmenys) elgesio su gyvūnais bendruosius principus, savininkų ir kitų asmenų teises, pareigas ir interesus.

Šios Taisyklės parengtos vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymu, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 (toliau – Aprašas), Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 9 d. įsakymu Nr. B1-5 „Dėl kovinių ir pavojingų šunų veislių sąrašo patvirtinimo“, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymo Nr. B1-290 „Dėl pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

2. Taisyklių nuostatos taikomos gyvūnų laikymui savivaldybės teritorijoje esančiose kaimo ir miesto gyvenamosiose vietovėse.

3. Šių Taisyklių Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje privalo laikytis visi Asmenys.

4. Visas kitas šiose Taisyklėse nenumatytas nuostatas nustato Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymas, su juo susiję kiti teisės aktai, savivaldybės Tarybos sprendimai, mero potvarkiai bei administracijos direktoriaus įsakymai.

5. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, kačių, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymui, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymui Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ ir šių Taisyklių įtvirtintoms nuostatomis.

6. Pagrindinės sąvokos:

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Bičių laikytojas – asmuo, kuris yra bičių savininkas ar laiko tretiesiems asmenims priklausančias bites už atlyginimą arba nemokamai.

Bitės – naminiai gyvūnai, tradiciškai laikomi žmonių poreikiams tenkinti. Bitės sąlyginai pavojingos žmonėms ir gyvūnams.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Bityno pasas – pirminis ūkinių gyvūnų registrų duomuo nurodytas Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2011 m. sausio 26 d. įsakyme Nr. B1-27 „Dėl

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymo Nr. B1-180 „Dėl bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų lygų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ pakeitimo“ 1 priede.

Bityno bandos numeris – pirminis ūkinių gyvūnų registrų duomuo.

Bityno laikymo vieta – vieta, kur bitės yra laikomos, auginamos ir prižiūrimos.

Bityno adresas – savivaldybės pavadinimas, savivaldybės kodas, seniūnijos pavadinimas ir kodas, vietovės pavadinimas ir kadastrinės vietovės kodas, sklypo unikalus numeris arba gatvės ir namo numeris.

Daugiabutis namas – trijų ir daugiau butų gyvenamasis namas. Daugiabučiame name gali būti ir negyvenamųjų patalpų – prekybos, administracinių, viešojo maitinimo ir kitų.

Gyvenamasis namas – pastatas, kuriame ne mažiau kaip pusė naudingojo ploto yra gyvenamosios paskirties patalpos.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas auginatinis.

Gyvūnas auginatinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno auginatinio ženklavimas – gyvūno auginatinio žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno nugaišinimas – gyvūno nužudymas veterinariniais vaistais.

Gyvūno nužudymas – gyvybės atėmimas gyvūnui.

Gyvūno registravimas – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrų gyvūnų registro duomenų bazę.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų auginatinių veisėjas – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą veisti gyvūnus auginatinius verslo tikslais.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globa – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis bepraežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Gyvūnų globos namai – asmuo, turintis teisės aktų nustatytus reikalavimus atitinkančias patalpas, kuriose gyvūnai laikomi, kol nugaiš (išskyrus atvejus, kai dėl gyvūnų sveikatos būklės ar agresyvumo juos būtina nugaišinti), bešeimininkiai ir bepraežiūriai gyvūnai – kol bus surasti nauji savininkai, sužeisti ar sergantys laukiniai gyvūnai – kol juos bus galima išleisti į laisvę.

Gyvūnų vedimas – trumpalaikis vedimas iš vienos vietos į kitą.

Gyvūnų vedžiojimas – ilgalaikis buvimas, vaikščiojimas apibrėžtoje teritorijoje.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Kovinio šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra kovinis šuo.

Kovinis šuo – kovoms išvestos veislės šuo, įrašytas į Kovinių šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Laikinoji gyvūnų globa – asmens veikla, kuria užtikrinama bešeimininkių ar bepraežiūrių gyvūnų gerovė ir apsauga, kol bus nustatytas jų savininkas ar laikytojas, laikantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 4.61 straipsnio 3 dalyje nustatytų terminų.

Laukinis gyvūnas – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas.

Pavojingas šuo – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Pavojingo šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

Prekiautojas gyvūnais – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą prekiauti gyvūnais.

Savininko valda – gyvenamasis ir juridškai įteisintas žemės plotas (kiemas, sodas, daržas,

ariama žemė, pievos, miškas, vandens telkiniai ir kt.).

Ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais.

Veršlinis gyvūnų augintinių veisimas – teisės aktų nustatyta tvarka vykdomas gyvūnų augintinių dauginimas verslo tikslais.

7. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

II. GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

8. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

8.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šėškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

8.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinei valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai (toliau – teritorinė VMVT) arba privačiam veterinarijos gydytojui;

8.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atvirose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

8.4. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

8.5. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais;

8.6. apie gyvūno dingimą pranešti gyvenamosios vietovės seniūnijos seniūnui ir apie tai viešai paskelbti;

8.7. laikytis šių Taisyklių, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, Europos konvencijos dėl namuose laikomų gyvūnų apsaugos, Gyvūnų laikymo aprašo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų laikymą, nuostatų;

8.8. nuolat rūpintis gyvūno sveikata;

8.9. garantuoti ir užtikrinti, kad gyvūnų auginimas ir laikymas nekeltų grėsmės žmonių ramybei, sveikatai, gyvybei, nuosavybei, nepažeistų kitų asmenų teisių ir interesų;

8.10. užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai be savininko ar laikytojo priežiūros nepatektų į kitas privačias valdas, bendrojo naudojimo teritorijas, patalpas;

8.11. įgyvendindami nuosavybės teisę į gyvūną, laikytis gyvūnų apsaugą ir jų laikymą nustatančių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų, o Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka atlyginti gyvūnų padarytą žalą;

8.12. garantuoti, kad jų laikomi gyvūnai neterštų laiptinių, liftų, kito asmens priskirtos teritorijos ir viešųjų vietų. Gyvūnams priteršus – ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus gyvūnų savininkas ar laikytojas privalo nedelsiant surinkti ir išvalyti;

8.13. privalo užtikrinti vykdančių specialius pavedimus valstybės, savivaldybės pareigūnų ir tarnautojų, inžinerinių komunikacijų priežiūrą atliekančių tarnybų ir kitų darbuotojų saugumą.

III. DRAUDŽIAMAI VEIKSMAI

9. Draudžiama žiauriai elgtis su gyvūnais ir juos kankinti, bet kokiomis priemonėmis tiesiogiai ar netiesiogiai propaguoti ir skatinti žiaurų elgesį su gyvūnais, jų kankinimą, kurstyti smurtą prieš gyvūnus.

10. Asmenims draudžiama:

10.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

10.2. gyvūnus vedžioti kapinėse, švietimo ir sveikatos apsaugos įstaigų teritorijose, žaidimo ir sporto aikštelėse, stadionuose, pliažuose. Draudžiama gyvūnus vestis ir neštis į valstybines institucijas, prekybos ir paslaugų įstaigas;

10.3. šunis išleisti vienus į laiptines, bendrojo naudojimo balkonus, nepriklausomai nuo to, ar šunys su pavadėliu ir antsnukiu, ar be jų;

10.4. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo;

10.5. laikyti gyvūnus uždaroje transporto priemonėje ar patalpoje be gryno oro ar ventiliacijos;

10.6. šerti beprežiūrius, bešeimininkius, laukinius gyvūnus viešosiose, bendrojo naudojimo vietose ar patalpose, daugiabučių namų balkonuose, mėtant maistą, jo likučius iš balkonų, per langus ar panašiai;

10.7. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose, o viešuosiuose uždaruose vandens telkiniuose, upėse – nustatytu maudymosi sezono metu;

10.8. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikų žaidimo dėžių ar dėžių su smėliu, skirtu barstyti šaligatvius žiemą, tvarkyti kapines, gesinti gaisrus, pilti į šias dėžes smėlį su gyvūnų ekskrementais;

10.9. laikyti gyvūnus ant daugiabučių gyvenamųjų namų stogų, atviruose balkonuose, rūsiuose ir kitose bendrojo naudojimo (ar pagalbinėse) patalpose, sudaryti sąlygas gyvūnams patekti į nurodytas vietas ar patalpas;

10.10. laikyti gyvūnus bendroje virtuvėje, daugiabučių namų laiptinėse, rūsiuose, koridoriuose, bendrojo naudojimo ar butų balkonuose, parduotuvėse, mėsos, kulinarijos gaminių cechuose, skerdyklose, viešojo maitinimo, gydymo įstaigose;

10.11. daugiabučiuose namuose be specialaus Aplinkos apsaugos ministerijos leidimo draudžiama laikyti ne kambarinius paukščius, nuodingus roplius, vabzdžius, plėšriuosius žvėris;

10.12. ūkinės paskirties gyvūnus (išskyrus šunis) draudžiama laikyti (ganyti) skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo teritorijose, dviejų butų ir daugiabučiuose namuose, šių namų balkonuose, rūsiuose, pusrūsiuose, palėpėse ir kitose patalpose;

10.13. prekiauti naminiais gyvūnais Savivaldybės nepatvirtintose ir su Vilniaus valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba nesuderintose vietose.

11. Gyvūną vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštarauja žmonės, esantys lifte.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMIUI IR PRIEŽIŪRAI

12. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

13. Gyvūnai turi būti auginami ir laikomi tokiomis sąlygomis, kurios nėra kenksmingos gyvūnui. Auginimo ir laikymo sąlygos turi būti parenkamos atsižvelgiant į gyvūno rūšies bei veislės ypatumus.

14. Kiekvienas gyvūnas laikomas, šeriamas ir prižiūrimas gyvūno rūšį, amžių, fiziologiją ir elgseną atitinkančiomis sąlygomis. Gyvūno savininkas ar laikytojas privalo nuolat rūpintis gyvūno sveikata, šerimu, taip pat gyvūno laikymo įranga.

15. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

16. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

17. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

18. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

19. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

20. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

21. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

22. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

23. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

24. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

25. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-812 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“.

26. Privačiose valdose gyvūnų laikymo statiniai, kuriuos statyti nereikia leidimo ir projekto derinimo (mažų žvėrelių ir paukščių narvai bei karvelidės, voljerai, būdos ir pan.) turi būti ne arčiau kaip 2 metrai nuo kaimyninių sklypų ribos. Atstumai gali būti keičiami tik turint kaimyninių valdų savininkų raštiškus sutikimus.

27. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

28. Sodų bendrijose ir atvirose valdose prie atskirų statinių šunys turi būti laikomi pririšti arba uždaryti aplinkiniams saugiuose voljeruose. Be raštiško kaimyno sutikimo individualioje valdoje šuo negali būti pririšamas arčiau kaip 2 metrai nuo kaimyno sklypo ribų. Pavojingi šunys – pririšti ar uždaryti ne žemesniame kaip 2 metrų aukščiui voljeruose.

29. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

30. Gyvūnų keliamas triukšmas neturi viršyti nustatytų higienos normų. Gyvūnų laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai nekeltų triukšmo galinčio sutrikdyti žmonių ramybę, viešąją rimtį. Dėl gyvūnų keliamo triukšmo gyvūnų laikytojai atsako Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka.

31. Laikyti šunis, kates bute, privačiame name, bendrame kieme kur gyvena kelios šeimos, leidžiama tik turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamečių veiksnių asmenų sutikimą.

32. Norint laikyti šunį (išskyrus šunis vedlius) daugiabučiame gyvenamajame name, reikia turėti raštišką daugumos pilnamečių ir veiksnių daugiabučio gyvenamojo namo laiptinės (kurioje laikomas šuo) gyventojų sutikimą. Šuns savininkas ar laikytojas užtikrina aplinkinių ramybę ir saugumą.

33. Atviroje savininko valdoje, kolektyviniuose soduose ir vienkiemiuose šunis leidžiama laikyti tik pririštus arba palaidus aptvertuose voljeruose, kurių aukštis ne mažesnis kaip 1,8 m.

34. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“. Sarginiai šunys gali būti laikomi įmonių, įstaigų organizacijų teritorijose, automobilių stovėjimo aikštelėse ir kituose objektuose, užtikrinant, kad nekeltų grėsmės lankytojams, o prie teritorijos turi būti nustatytos formos įspėjamasis ženklas.

35. Sandėliuose, įvairios paskirties vagonėliuose, šiltnamiuose, ūkiniuose pastatuose ir kitose rakinamose patalpose šunys gali būti laikomi palaidi, o patalpos be perspėjamų lentelių.

36. Specialiai apmokyti šunys gali būti palaidi aptvertose saugojimo vietose: atvirų sandėlių, gyvulių laikymo teritorijose ir pan.

37. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013-05-02 įsakymo Nr. B1-336 „Dėl gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

38. Uždarose (užrakintose) patalpose – butuose, gyvenamosiose patalpose, sandėliuose, ūkiniuose pastatuose ir kt. šunys apsaugai gali būti laikomi nepririšti, o patalpos gali būti be perspėjimo ženklų.

39. Asmenys rinkti zoologines kolekcijas gali tik gavę Aplinkos ministerijos leidimą ir laikydamiesi jų nustatytos tvarkos.

40. Mokymui ir tyrimams gyvūnai gali būti naudojami tik pagal Lietuvos Respublikos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo reikalavimus ir Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2012 m. spalio 31 d. įsakyme Nr. B1-866 „Dėl mokslo ir mokymo tikslams naudojamų gyvūnų laikymo, priežiūros, ir naudojimo reikalavimų patvirtinimo“ įtvirtintus reikalavimus.

41. Iš gyvūnų savininkų ar laikytojų, kurie kankina gyvūnus ar žiauriai elgiasi su jais, teismo sprendimu gyvūnai gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka paimti skersti, perduoti, perduoti kitam gyvūno laikytojui (įskaitant perdavimą gyvūnų globėjui) ar nugaišinti.

42. Kol teismas priims sprendimą dėl gyvūno, kuriam dėl žiauraus elgesio su juo ar jo kankinimo gresia suluošinimas ar žūtis, savivaldybės administracijos direktoriaus įgaliotas asmuo, dalyvaujant Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veterinarijos gydytojui ir policijos pareigūnui, jeigu būtina užtikrinti viešąją tvarką, paima tokį gyvūną ir perduoda jį gyvūnų globėjui.

43. Sergantys ar ligos požymių turintys gyvūnai turi būti nedelsiant gydomi veterinarijos gydytojo. Asmenys privalo užtikrinti, kad sergantys ar ligos požymių turintys gyvūnai nekontaktuotų su sveikaisiais. Privaloma vykdyti veterinarijos gydytojo nurodymus, susijusius su gyvūno sveikata ir priežiūra.

44. Apkandžiotą ar įtartino elgesio ir išvaizdos gyvūną reikia izoliuoti ir laikyti gyvūno laikymo vietoje arba gyvūnų globos namuose ne trumpiau kaip 14 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos gydytojui jį stebėti.

45. Įtariant, kad pagauti beprižiūriai, bešeimininkiai ar pasiklydę gyvūnai serga pasiutlige, jie turi būti laikomi gyvūnų globos namuose ne trumpiau kaip 14 dienų, kad būtų galima stebėti juos, nustatyti diagnozę, jų kontaktus su kitais gyvūnais ir žmonėmis.

46. Asmenys, radę dėl nežinomų priežasčių nugaišusį gyvūną, apie tai turi pranešti Vilniaus benamių gyvūnų sanitarinei tarnybai ir Vilniaus valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai.

47. Savininkai, laikantys gyvūnus pasipelnymo tikslais, turi įstatymų nustatyta tvarka įregistruoti savo veiklą ar (ir) turėti reikiamus leidimus.

48. Renginiai su gyvūnais rengiami viešosiose vietose tik gavus Savivaldybės administracijos leidimą.

49. Savininkų ar laikytojų bei kitų asmenų viešoje vietoje vedamas ar vedžiojamas šuo turi būti su žetonu, liudijančiu gyvūno registraciją (šis Taisyklių punktas įsigalioja nuo 2016-01-01).

50. Liptinėse, koridoriuose, viešosiose vedimo vietose gyvūnai, atsižvelgiant į gyvūnų rūšies bei veislės ypatumus, nešami, laikomi rankose, specialiuose narveliuose, kuprinėse ir pan., ar vedami tik su pavadėliu. Pavojingi šunys turi būti vedami su pavadėliu ir su antsnukiu. Šunys ir kiti gyvūnai neturi

kelti grėsmės (urgzti, pulti, loti ir pan.), nepakenkti praeiviams, aplinkiniams gyvūnams. Esant pašaliniais asmenims, kitiems gyvūnams, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Šunys žmonių susibūrimo vietose (gatvėse, keliuose, autobusų stovėjimo stotelėse, prie parduotuvių, turguje, lifte ir pan.) turi būti su antsnukiais ir pavadėliais.

51. Visuomeninėse transporto priemonėse (priemiestiniuose ir tarp miestiniuose autobusuose, traukiniuose ir kt.) gyvūnus leidžiama vežti pagal galiojančias Keleivių ir bagažo vežimo keleivinių kelių transportu Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles. Keliaudamas savininkas ar laikytojas privalo turėti šuns dokumentus, kuriuose nurodoma šuns sveikatos būklė ir skiepai.

52. Nemokamai vežti gyvūnus keleivinio transporto vietiniais (miesto ir priemiesčio) maršrutais galima tik specialioje taroje: pintinėse, krepšiuose, narveliuose ir kt., neužimant atskiros sėdimos ar stovimos vietos. Gyvūnui užėmus sėdimą ar stovimą atskirą vietą, už ją privaloma nusipirkti visos vertės bilieta, transporto sėdynes, kad nesusiteptų, uždengti užtiesalu. Gyvūnų priterštas vietas gyvūno savininkas nedelsdamas privalo išvalyti. Ne taroje vežamas šuo turi būti su antsnukiu ir pavadėliu.

53. Gyvūnai turi būti registruojami ir ženklinami:

53.1. atskirų rūšių gyvūnai privalo būti registruojami ir ženklinami pagal gyvūnų registravimą ir ženklinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus;

53.2. katės, šunys ir šeškai privalo būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre (šis Taisyklių punktas įsigalioja nuo 2016-01-01). Gyvūnų augintinių registro valdytoja – Žemės ūkio ministerija, tvarkytojos – valstybės įmonė Žemės ūkio informavimo ir kaimo verslo centras ir Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba;

53.3. šuns savininkas (laikytojas) privalo turėti šuns registracijos pažymėjimą, Gyvūno augintinio pasą arba Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Gyvūno vakcinacijos pažymėjimą. Buto savininkas arba nuomininkas, pasirašęs nuomos sutartį, yra atsakingas už bute laikomo šuns registravimą.

54. Daugiabučių namų savininkų bendrijos pirmininkas arba namą administruojanti įmonė privalo vieną kartą į metus Savivaldybės Viešosios tvarkos skyriui teikti raštišką informaciją apie administruojamuose namuose laikomus šunis ir kates.

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ IR PAUKŠČIŲ LAIKYMIUI

55. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223.

56. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

57. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

58. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

58.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepraežiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

58.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

58.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

58.4. ūkiniais gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti;

58.5. gyvūnų laikytojai, įtarę, kad jų laikomi gyvūnai serga užkrečiamąja liga, nedelsdami praneša Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Vilniaus valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ir imasi būtiniausių priemonių, kad liga neplistų.

59. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342.

60. Ūkiniai gyvūnai palaidus gali būti laikomi tik uždaroje savininko ar laikytojo valdoje.

Atviroje savininko ar laikytojo valdoje ūkinės paskirties gyvūnai laikomi taip, kad nepadarytų žalos greta esančių valdų savininkų nuosavybei, nepažeistų kitų asmenų teisių ir interesų. Už savo valdų ribų ūkinės paskirties gyvūnai vedami tik su pavadėliu (kiaulės bei paukščiai laikomi aptvaruose).

61. Ūkinius gyvūnus ir pavojingus šunis draudžiama vežti visų rūšių keleiviniu transportu.

62. Ūkiniai gyvūnai turi būti vežami laikantis Tarybos reglamento (EB) Nr.1/2005 Dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičianti Direktyvas 64/432/EEB ir Reglamentą Nr. 1255/97.

63. Ūkinės paskirties gyvūnai gali būti laikomi savininkų ar laikytojų atskirose nuosavose uždaroje valdose, uždaroje valdose prie nuosavų namų, kuriuose gyvena po vieną šeimą (esant kelioms atskiroms šeimoms – tik gavus raštišką daugumos kitų šeimų pilnamečių veiksmų narių sutikimą) arba specialiai ūkinių gyvūnų laikymui pastatytuose ūkiniuose pastatuose prie daugiabučių namų.

64. Draudžiama ūkinės paskirties gyvūnus laikyti ir ganyti skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo savivaldybės prižiūrimose teritorijose.

65. Draudžiama pririšti gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui.

66. Ūkinės paskirties gyvūnų laikytojai užtikrina, kad laiku būtų imtasi veterinarijos sanitarijos ir ūkinių priemonių:

66.1. ūkinės paskirties gyvūnų laikymo patalpos, gardai, loviai, ėdžios ir kiti įrengimai turi būti reguliariai valomi ir dezinfekuojami. Mėšlas, srutos ir nesušęti ar išbarstyti pašarai turi būti nuolatos šalinami, kad nebūtų nemalonaus kvapo ir nepriviliotų musių arba graužikų;

66.2. ūkinės paskirties gyvūnų laikymo patalpose reguliariai turi būti atliekama deratizacija, dezinfekcija, dezinfekcija.

VI. REIKALAVIMAI BITINAMS IR BIČIŲ LAIKYTOJAMS

67. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

68. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180.

69. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1 priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės gyvenamojoje teritorijoje.

70. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

71. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimuose.

72. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

72.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

72.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai;

72.3. atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 72.1 ir 72.2. punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

73. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro patvirtintų Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių.

74. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų,

besiribojančių su šiuo sklypu, ar už infrastruktūros objektų (keliai, gatvės) esantys asmenys, kurie galimai gali nukentėti nuo bičių.

75. Bičių laikytojas, turintis bityną Vilniaus rajono savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

75.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

75.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

75.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

76. Bitynai turi būti įrengiami:

76.1. didesniu kaip 3 kilometrų atstumu nuo sąvartynų, atliekų valymo, surinkimo, perdirbimo ir naikinimo objektų, užterštų vandens telkinių ir kitų užterštų teritorijų; šis reikalavimas netaikomas, kai bitės žiemoja;

76.2. teritorijoje, kurioje bitės galėtų surinkti pakankamą kiekį nektaro, lipčiaus, žiedadulkių ir gauti švaraus vandens;

76.3. atsižvelgiant į medingų augalų geografinį išdėstymą, kad prie jų bitės neskristų per judrias gatves, kelius, gyvulių varymo kelius, mokyklų, vaikų darželių teritorijas ir kitas žmonių poilsio ir gyvenamąsias teritorijas, masinio žmonių susibūrimo vietas.

VII. LAUKINIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS IR LAIKYMAS

77. Fiziniai ir juridiniai asmenys gali gaudyti, laikyti ir jaukinti laukinius gyvūnus tik gavę Aplinkos ministerijos leidimą ir laikydamiesi nustatytos tvarkos, o laikyti – vadovaujantis šiomis Taisyklėmis bei kitais galiojančiais teisės aktais.

78. Atsitiktinai patekę nelaisvėn laukiniai gyvūnai turi būti grąžinti į laisvę, o jeigu to padaryti negalima, - globjami pagal Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių Taisyklių reikalavimus:

78.1. jei laukinis gyvūnas yra sužeistas, akivaizdžiai serga ar dėl kitų priežasčių jo negalima paleisti, o asmuo neturi būtinų žinių ir priemonių, kad gyvūnui suteiktų kvalifikuotą pagalbą, apie tokį gyvūną asmuo privalo pranešti Bendrajam pagalbos centrui telefonu 112 ar Vilniaus regiono aplinkos apsaugos departamentui.

79. Apie kiekvieną nelaisvėje laikytą ir į laisvę ištrūkusį laukinių gyvūnų pabėgimo atvejį būtina nedelsiant pranešti policijai ir Vilniaus rajono aplinkos apsaugos agentūrai. Laukinių gyvūnų savininkai arba globėjai privalo savo lėšomis vykdyti šių įstaigų nurodymus dėl privalomo ištrūkusių gyvūnų sugavimo, jeigu juos būtina sugauti dėl kilusios grėsmės žmonių sveikatai arba jeigu Aplinkos ministerijos įgaliota institucija nustato, jog yra hibridizacijos ar konkuravimo su giminingomis rūšimis, epidemijų išplitimo ir buveinių pakitimo pavojus arba kitaip gali būti sutrikdytas ekosistemų stabilumas.

VIII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

80. Bešeimininkų gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo savivaldybės teritorijoje veikla, bešeimininkų ir bepriėžiūrių gyvūnų laikina globa, bepriėžiūrių gyvūnų grąžinimas savininkams ir dalyvavimas įgyvendinant gyvūnų globos organizacijų rengiamuose bešeimininkų kačių kastravimo programose Savivaldybėje įgyvendinami Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d.

įsakymo Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ nustatyta tvarka.

81. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 str. nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

82. Asmuo, priglaudęs beprižiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ir (ar) gyvenamosios vietovės seniūnijos seniūnui.

83. Vilniaus rajono savivaldybės administracija, įgyvendindama bešeimininkų kačių kastravimo programas, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkų kačių šėrimo vietas. Bešeimininkų kačių šėrimo vietas turi būti parenkamos nuožaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkų kačių šėrimo vietas turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesnius kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklų su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkų kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

84. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Vilniaus rajono savivaldybės administracijos nustatytoje vietoje, kurioje gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkų kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

85. Sugautos kastruotos ir išoriniu žymeniu pažymėtos bešeimininkės katės turi būti nedelsiant paleidžiamos, išskyrus atvejus, kai įtariama, kad jos serga ar yra suluošintos.

86. Gaudant bešeimininkius ir beprižiūrius gyvūnus turi būti užtikrinama, kad gaudomi gyvūnai kuo mažiau fiziškai ir psichiškai kentėtų.

87. Atsiradus savininkui, gyvūnas gražinamas, kai jis apmoka gyvūno laikymo išlaidas.

88. Asmenims draudžiama:

88.1. naikinti bešeimininkius gyvūnus savavališkai tyrimo ir mokymo tikslams, išskyrus gyvūnų naikinimo pavojingų ligų likvidavimo atvejį ir esant Vilniaus rajono savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymui;

88.2. gyvūną (šunį, katę) padaryti bešeimininkį ar beprižiūrį;

88.3. bešeimininkius gyvūnus laikyti, leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose;

88.4. bešeimininkius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams, naikinti juos nesugavus, išskyrus tuos atvejus, kai kyla epizootijos pavojus.

IX. PAVOJINGŲ ŠUNŲ ĮVEŽIMAS, ĮSIGIJIMAS, VEISIMAS, DRESAVIMAS, PREKYBA, LAIKYMAS IR KOVINIŲ ŠUNŲ BEI KOVINIŲ IR PAVOJINGŲ ŠUNŲ MIŠRŪNŲ LAIKYMAS

89. Lietuvos Respublikoje draudžiami koviniai šunys, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai.

90. Kovinių šunų veislių sąrašas:

90.1. Amerikiečių pitbulterjeras.

91. Pavojingų šunų veislių sąrašas:

91.1. Amerikiečių Stafordšyro terjeras;

91.2. Stafordšyro bulterjeras;

91.3. Amerikiečių buldogas;

91.4. Argentinos dogas;

91.5. Fila Brasileiro (Brazilų mastifas);

91.6. Kangalas (Turkų aviganis);

91.7. Kaukazo aviganis;

91.8. Pietų Rusijos aviganis.

92. Vilniaus rajono savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka Viešosios tvarkos skyrius išduoda leidimus įvežti, įsigyti, laikyti, veisti pavojingus šunis ir jais prekiauti, vykdo kovinių šunų, kovinių šunų mišrūnų, pavojingų šunų ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo kontrolę savivaldybės teritorijoje, organizuoja kovinių šunų, kovinių šunų mišrūnų, pavojingų šunų ir pavojingų šunų mišrūnų paėmimą ir laikinąją globą;

93. Visais atvejais pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 ir Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, nustatyta tvarka.

X. LEIDIMŲ ĮSIGYTI, LAIKYTI, VEISTI, DRESUOTI PAVOJINGUS ŠUNIS AR JAIS PREKIAUTI, IŠDAVIMO TVARKA

94. Leidimas įsigyti, laikyti, veisti, dresuoti pavojingus šunis ir jais prekiauti (toliau – Leidimas) – dokumentas, suteikiantis asmenims teisę įsigyti, laikyti, dresuoti, veisti pavojingus šunis ir jais prekiauti Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje.

95. Asmenys, norintys dresuoti pavojingus šunis, turi atitikti Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 8 straipsnio 4 dalies 1-3 punktų reikalavimus ir turėti šunų laikojuos vienijančios asociacijos išduotą dokumentą, kuriuo suteikiama dresuotojo kvalifikacija.

96. Leidimai išduodami juridiniams ir fiziniams (ne jaunesniems nei 18 metų) asmenims.

97. Leidimas išduodamas per penkias darbo dienas nuo visų dokumentų, reikalingų leidimui gauti, pateikimo dienos.

98. **Fizinis asmuo**, norintis gauti leidimą, Vilniaus rajono savivaldybės administracijos direktoriui ar jo įgaliotam asmeniui (Viešosios tvarkos skyriui) pateikia:

- prašymą, kuriame nurodoma asmens vardas, pavardė, kodas, gyvenamosios vietos adresas, telefono numeris. Pateiktiems duomenims sutikrinti asmuo pateikia asmens pasą arba asmens tapatybės kortelę;

- pažymos apie asmens gyvenamosios vietos deklaravimą kopiją;

- Vilniaus rajono savivaldybės administracijos atitinkamos seniūnijos pažymą apie gyvenamąją vietą deklaravusius asmenis;

- Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos išduotas pažymas, kad jis ir su juo gyvenantys asmenys neteisti už tyčinius smurtinius nusikaltimus ar teistumas yra išnykęs arba panaikintas;

- pirminės sveikatos priežiūros įstaigų pažymas, kad jis ir su juo gyvenantys asmenys, nėra įrašyti į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos ar psichinės ligos.

- pavojingam šuniui išduotą Tarptautinės kinologų organizacijos pripažįstamą dokumentą, kuriuo patvirtinama šuns kilmė ir veislė.

99. **Juridinis asmuo**, norintis gauti leidimą, Vilniaus rajono Savivaldybės administracijos direktoriui ar jo įgaliotam asmeniui (Viešosios tvarkos skyriui) pateikia:

- prašymą (pasirašytą juridinio asmens vadovo ar jo įgalioto asmens), kuriame nurodoma: juridinio asmens pavadinimas, kodas, buveinės adresas, telefono numeris; už pavojingo šuns priežiūrą atsakingo asmens vardas, pavardė, asmens kodas, gyvenamosios vietos adresas, telefono numeris;

- juridinio asmens įregistravimo pažymėjimo kopiją;

- pirminės sveikatos priežiūros įstaigos pažymą, kad už pavojingo šuns priežiūrą atsakingas asmuo nėra įrašytas į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos ar psichinės ligos;

- Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos išduotą pažymą, kad už pavojingo šuns priežiūrą atsakingas asmuo neteistas už tyčinius smurtinius nusikaltimus ar teistumas yra išnykęs arba panaikintas;

- pavojingam šuniui išduotą Tarptautinės kinologų organizacijos pripažįstamą dokumentą, kuriuo patvirtinama šuns kilmė ir veislė.

100. Juridinių asmenų pateiktų dokumentų kopijos turi būti patvirtintos juridinio asmens antspaudu ir vadovo ar jo įgalioto asmens parašu, o fizinio asmens – fizinio asmens parašu.

101. Už leidimui gauti pateiktų duomenų ir dokumentų teisingumą atsako juos pateikęs asmuo.

102. Pažeidus Taisyklių reikalavimus, leidimo galiojimas sustabdomas ir nustatomas terminas pažeidimams pašalinti. Jeigu per nustatytą terminą pažeidimas nepašalinamas arba per vienerius metus šios Taisyklės pakartotinai pažeidžiamos, leidimas panaikinamas.

103. Leidimas panaikinamas:

103.1. jei nustatoma, kad leidimui gauti buvo pateikti neteisingi duomenys ar suklastoti dokumentai;

103.2. jei leidimo galiojimo laikotarpiu atsakingas asmuo ar su juo kartu gyvenantys asmenys buvo įrašyti į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos ar psichinės ligos, teisti už tyčinius smurtinius nusikaltimus, jų teistumas neišnykęs ar nepanaikintas;

103.3. jei per metus nuo leidimo išdavimo datos atsakingas asmuo neįsigyja pavojingo šuns.

104. Sustabdžius leidimo galiojimą ir įgaliotam pareigūnui nustačius, kad pažeidimų pašalinimo laikotarpiu atsakingas asmuo negali turėti pavojingo šuns, pavojingas šuo atsakingo asmens rašytiniu nurodymu, patvirtintu įgalioto pareigūno, perduodamas prižiūrėti kitam leidimą turinčiam asmeniui ar karantino tarnybai. Atsakingas asmuo privalo karantino tarnybai sumokėti nustatytą mokestį už pavojingą šunį laikymą ir priežiūrą.

105. Leidimų išdavimas nemokamas.

XI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

106. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. B1-2.

107. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti Vilniaus rajono savivaldybės administraciją ne vėliau kaip prieš 5 darbo dienas.

108. Renginiai su gyvūnais organizuojami tik gavus raštišką Valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos ir Vilniaus rajono savivaldybės administracijos leidimą.

109. Vilniaus rajono savivaldybės administracija ir Valstybinė maisto ir veterinarinės tarnyba suderina informacijos apie renginius su gyvūnais keitimosi tvarką.

110. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti Valstybinei maisto ir veterinarinės tarnybai ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

111. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir beprižiūrius gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

112. Leidžiama steigti šunų ir kačių prieglaudas, viešbučius, kirpyklas, veisimo vietas ir kitas šiuos gyvūnus aptarnaujančias įstaigas. Jų veiklą reglamentuoja įregistruoti nuostatai, suderinti su Valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos Vilniaus valstybinei maisto ir veterinarinės tarnyba ir Vilniaus rajono savivaldybės administracija.

113. Savininkai, laikantys gyvūnus pasipelnymo tikslais, turi įstatymų nustatyta tvarka įregistruoti savo veiklą.

114. Šių Taisyklių vykdymą kontroliuojantys pareigūnai, nurodyti Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekse, turi teisę:

114.1. įeiti į patalpas, teritorijas, kur laikomi gyvūnai;

114.2. įeiti į butą turėdami teismo sprendimą ar buto savininko (nuomininko) sutikimą, jei nesilaikoma šių Taisyklių;

114.3. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ir paaiškinimų gyvūno apsaugos klausimais;

114.4. pateikti apylinkės teismui ieškininį pareiškimą, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko kaltės gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko priklausančių aplinkybių;

114.5. teikti pranešimus, aktus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn už gyvūnų globos, laikymo, naudojimo reikalavimų pažeidimus;

114.6. pažeidėjams surašyti administracinį teisės pažeidimo protokolą ir skirti nuobaudą.

115. Už šių Taisyklių pažeidimus taikoma atsakomybė pagal Lietuvos Respublikos

administracinių teisės pažeidimų kodeksą, vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymu ir kitų Lietuvos Respublikos įstatymų nuostatomis.

116. Šių Taisyklių kontrolę vykdo įgalioti Vilniaus rajono savivaldybės administracijos darbuotojai, Vilniaus rajono policijos komisariato, Vilniaus regiono aplinkos apsaugos departamento Vilniaus rajono agentūros, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir kitų kontroliuojančių valstybės institucijų pareigūnai.

117. Taisyklės, pasikeitus teisinei bazei, gali būti taisomos, tikslinamos ar papildomos.
